

V Roku sv. Jozefa s Františkom Blachnickým

V tomto roku si pripomíname storočnicu od narodenia poľského kňaza Františka Blachnického, ktorý založil Hnutie Svetlo-Život. Ide o formačné hnutie obnovy podľa výziev duchovnosti Druhého vatikánskeho koncilu. S jeho menom sa spája aj vznik kresťanskej iniciatívy Kruciáta oslobodenia človeka, jej členovia obetujú svoju dobrovoľnú abstinenciu od alkoholu za duchovné dobro a oslobodenie iných ľudí od alkoholu a ďalších závislostí. Prežívame Rok sv. Jozefa, a tak sme oslovili kňaza Jozefa Heskeho z HSŽ, aby nám porozprával o výzvach tohto roku pre samotné hnutie, ale aj o prienikoch v životoch Františka Blachnického a Ježišovho pestúna.

V čom spočívajú výzvy nedávno vyhláseného Roku sv. Jozefa pre Hnutie Svetlo-Život a Kruciáta oslobodenia človeka?

Sv. Jozef je patrónom našej cirkvi. A poľský kňaz otec František Blachnicki, zakladateľ HSŽ a KOČ, nás učil láske k cirkvi. Objavil cirkev ako živé spoločenstvo, ako Spoločenstvo spoločenstiev. On túto ideu všade širil. Záležalo mu na tom, aby cirkev bola živá a životodarná. Toto je naša úloha. Milovať našu cirkev. Takú, aká je. Aj napriek tomu, že má svoje ľudské slabosti. Máme sa stať obhajcami našej cirkvi. Mať to povedomie, že my sme cirkev. Všetci sme členmi cirkvi. Tu sa ukazuje naša zrelosť. Majme k našej cirkvi vzťah ako k svojej mame, ktorú máme stále radi a vieme ju aj obhájiť, aj jej vieme odpustiť, ak niečo zlé sa urobilo. Mama je stále našou mamou. Cirkev je našou matkou, ktorú prijmime do svojho srdca. Všetci sa posnažme aj o jej obnovu a to tak, že tá obnova začne pri každom z nás.

Sv. Jozef vynikal pracovitosťou, spravodlivosťou, miernosťou a tichosťou. V čom je inšpiráciou pre dnešného kresťana? A zvlášť pre manželov či otcov rodín?

Pri sv. Jozefovi mi príde vždy na um identita muža, identita manžela a otca. Uvažujeme aj o duchovnosti muža. Vieme, že muž ináč prežíva spiritualitu. Ináč ako žena. Mužom je potrebné ponúknuť špeciálnu pastoráciu, aby si našli svoje zodpovedné a aktívne miesto aj v cirkvi.

V tomto roku si pripomíname 100 rokov od narodenia ctihodného Božieho služobníka otca Františka Blachnického, zakladateľa HSŽ a KOČ. Čo toto výročie a celkovo táto osobnosť môže povedať súčasnému kresťanovi, k čomu ho môže viesť a inšpirovať?

Nový človek, ktorý je vnútorne slobodný, nie je manipulovaný. Človek žijúci a ohlasujúci pravdu. Človek svedomia. Človek zrelej dospelej viery. Človek služby. Táto idea stále sprevádzala otca Františka po celý jeho život od duchovného obrátenia. Aj nás nech vedie táto idea božieho služobníka otca Františka.

A jeden z vašich osobných postrehov na tému - otec František Blachnicki v mojom živote?

Otec František je mojím osobným kňazským vzorom. Čím viac ho spoznávam, tým je pre mňa väčší a väčší vzor. Dizertačnú prácu som písal o jeho živote a diele. Chodil som aj po archívoch v Lubline a Kroscienku nad Dunajcem, na miestach, kde účinkoval a pôsobil. Držal som v rukách a čítal jeho osobné zápisky a prednášky. Počúval som jeho hlas pri

katechézach na magnetofónových páskach. Moja osobná skúsenosť v spoločenstvách od roku 1982 je pre mňa dôkazom, že tento človek bol a je božím mužom. To všetko, čo prežívame v Hnutí na celom svete, je ovocím jeho práce. Stále so záujmom čítam jeho knižky a objavujem jeho vnútorný svet. A ešte chcem zdôrazniť, že dňom mojej kňazskej vysviacky je dátum 17.6. 1990 a otec Blachnicki tiež 17.6. ale v roku 1942 zažil osobné obrátenie vo väzení. Okrem iného aj v tomto detaile vnímam istú vnútornú duchovnú spojitosť s kňazom Františkom.

Vráťme sa ešte na chvíľu k téme Roku sv. Jozefa. Kde možno vnímať prieniky v životoch sv. Jozefa a Františka Blachnického?

Nie je to ľahká otázka. Pokúsim sa dať odpoveď. Sv. Jozef mal rád Ježiša. Isto. Chránil ho... Otec Blachnicki miloval Ježiša, na základe jeho lásky a milosti sa obrátil. Bol to pre neho ohromný dar, s ktorým sa chcel podeliť s druhými. Okrem toho mal rád cirkev, ktorá patrila a patrí Kristovi a záležalo mu na nej. Pred svojím pohľadom mal stále ideu živej a životodarnej cirkvi.

Prežívame pandémiu, keď sme vonkajškovo obmedzovaní, no vo vnútri máme viac času na prehodnotenie našich životných priorít. Ako prežíva pandémiu napríklad spoločenstvo HSŽ a KOČ v Prešove, kde pôsobíte, čo sa týka formácie členov?

Skupiny HSŽ bežia online. Mali sme online duchovnú obnovu. Na webovej stránke sa vkladajú nové veci. Každá sobota večer je online domáca liturgia s homíliou. Osobne sa snažím telefonicky kontaktovať ľudí na pastoračné rozhovory... No niektorí to technicky ťažšie prežívajú. Spoločenstvo KOČ funguje skôr individuálne, osobná modlitba stále pretrváva ... starší nie sú až tak technicky zdatní, aby sa online stretávali, alebo chodili na webové stránky. Pandémia nám ukazuje, že musíme hľadať nové flexibilné formy pôsobenia. Nemôžeme zastať pre pandémiu. Život musí ísť ďalej...

Akými slovami by ste povzbudili nielen členov HSŽ a KOČ v tomto čase, ktorý je náročný, no zároveň je aj časom milostí, len záleží na každom z nás, či ho takto vnímame?

Máme čas na seba. Máme vstúpiť do seba a uvažovať o sebe. Práca nad sebou. To je naša úloha. Vzrastať k zrelej dospeljej osobnej viere. Rozvíjať vzťah s Bohom. ...

A vo vzťahu k druhému môžeme prejaviť väčší záujem o neho formou listu, emailom, zatelefonovaním, online tých foriem je veľa. Je možné zavolať tým, s ktorými sme roky neboli spolu... môžeme pouvažovať, komu sa máme poďakovať za to, čo urobil dobré v našom živote a roky sme sa nevideli. Jednoducho dvihnúť mobil a zatelefonovať. Dnes má každý mobil. Aspoň toto gesto môžeme urobiť.

A vaše želanie k nadchádzajúcej Veľkej noci?

Nebojte sa! Kristus vstal z mŕtvych! Aleluja!

Otázky kládol: Pavol Kall

Odpovedal: otec Jozef Heske, kňaz pre Hnutie Svetlo-Život